

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 maja 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że M. Ł. z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj.: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 7.02.2019 r. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podniósł, że rzeczywistym celem zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych z tytułu wykonywania działalności gospodarczej przez wnioskodawczynię było jedynie uzyskanie świadczeń z ubezpieczenia w razie choroby i macierzyństwa, bowiem krótko po zgłoszeniu i wcześniejszym wykorzystaniu drugiego zasiłku macierzyńskiego ubezpieczona wystąpiła o wypłatę zasiłku opiekuńczego za okres od 26.02.2019 r. do 11.03.2019 r. ZUS podkreślił, że wnioskodawczyni uzyskała przychody z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej jedynie trzykrotnie w niskiej wysokości, natomiast ponosiła stałe koszty takie jak: zakup usług księgowych, zakup usług telekomunikacyjnych oraz usług (...). (decyzja k. 50 – 56 akt ZUS)

W dniu 28 czerwca 2019 r. M. Ł. reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika złożyła odwołanie od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę i ustalenie, że od dnia 7 lutego 2019 r. podlega ubezpieczeniom społecznym oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu i o zasądzenie od ZUS kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Ubezpieczona podniosła, że od września 2015 r. prowadziła jednoosobową działalność gospodarczą i z tego tytułu była zgłoszona do ubezpieczeń społecznych, w ramach przedmiotowego tytułu do ubezpieczeń pobierała dwukrotnie zasiłek macierzyński, tj. od 10 czerwca 2016 r. do 8 czerwca 2017 r. oraz od 8 lutego 2018 r. do 6 lutego 2019 r., natomiast po zakończeniu pobierania zasiłku macierzyńskiego powróciła do aktywności zarobkowej i wznowiła osobiste świadczenie usług, jej działalność wbrew twierdzeniom ZUS, charakteryzowała bowiem odpłatność, zorganizowanie, ciągłość i zawodowy charakter. Ubezpieczona podkreśliła, że osobiście świadczy usługi w ramach prowadzonej działalności gospodarczej. Udokumentowała, na moment wydania decyzji, 3 dokonane sprzedaże produktów, nadto zakupiła domenę uczestnictwa w targach, wskazała, że przerwy jakie występowały w prowadzeniu działalności, wynikały z niezdolności do pracy z powodu choroby oraz opieki nad dzieckiem, które to okoliczności stanowią ryzyko ubezpieczeniowe w rozumieniu ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. (odwołanie k. 3 – 8)

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania wywodząc jak w zaskarżonej decyzji. (odpowiedź na odwołanie k. 32 – 34)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni M. Ł. legitymuje się wyższym wykształceniem, ukończyła licencjat na kierunku kulturoznawstwa i filmoznawstwa na Uniwersytecie (...). (bezsporne)

W dniu 7 września 2015 r. rozpoczęła na podstawie wpisu do (...) prowadzenie jednoosobowej pozarolniczej działalności gospodarczej pod firmą (...). Przeważającym przedmiotem tej działalności była produkcja gotowych wyrobów tekstylnych, miejscem stałego wykonywania było miasto Ł.. Na podjęcie przedmiotowej działalności ubezpieczona uzyskała jednorazowe dofinansowanie z Powiatowego Urząd Pracy w Ł. ze środków Unijnych. (okoliczności bezsporne, a nadto wydruk z (...) k. 6 akt ZUS, k. 11, zeznania wnioskodawczyni 00:02:37, płyta CD k. 64 w zw. z 00:14:51, płyta CD k. 525)

W ramach własnej działalności gospodarczej ubezpieczona otworzyła sklep internetowy i zlecała szycie oraz wykonanie tekstyliów dziecięcych a następnie wystawiała gotowe produkty min. na stronie portalu internetowego (...).

Po kilku miesiącach prowadzenia działalności gospodarczej wnioskodawczyni zaszła w pierwszą ciążę i w grudniu 2015 r. stała się niezdolna do pracy z powodu choroby przypadającej w okresie ciąży. Wówczas osobiście działalności nie prowadziła, a jedynie jej mąż będący pełnomocnikiem firmy obsługiwał sklep internetowy. W dniu (...) urodziła dziecko i od tej daty do dnia 8 czerwca 2017 r. przebywała na urlopie macierzyńskim. Podczas tego urlopu przez pierwsze miesiące prowadziła działalność i opłacała wówczas składki tylko na ubezpieczenie zdrowotne. Prowadziła

w tym okresie jedynie e-sklep i brała udział w targach, a także nawiązała współpracę ze szkołą rodzenia, w której były sprzedawane jej tekstylia. Wnioskodawczyni zamieściła także reklamę prasową dotyczącą swojej działalności w nowopowstałym czasopiśmie. Po zakończeniu urlopu macierzyńskiego M. Ł. prowadziła działalność w pełnym zakresie przez okres około 2 miesięcy a następnie przebywała na zwolnieniu lekarskim w związku z kolejną ciążą. W dniu (...) urodziła dziecko i od tej daty do 6 lutego 2019 r. korzystała z urlopu macierzyńskiego. Po tym okresie ponownie prowadziła działalność. O. sklep na portalu (...), a w grudniu 2017 roku przedłużyła umowę usługi obsługi domeny internetowej. Z tytułu prowadzonej działalności w latach 2015 -2018 uzyskiwała przychody z prowadzonej sprzedaży. (zeznania wnioskodawczyni 00:02:37, płyta CD k. 64 w zw. z 00:14:51, płyta CD k. 525, wydruk z (...) w zakresie pełnomocnictwa k. 18 akt ZUS, dane o zgłoszeniach ubezpieczonego k. 12 akt ZUS, wydruk z podatkowej księgi przychodów i rozchodów za lata – 2015 – 2018 k. 130 – 141, historia choroby z (...) w Ł. k. 303 - 514)

Po dacie zakończenia okresu pobierania zasiłku macierzyńskiego wnioskodawczyni zgłosiła się do ubezpieczeń społecznych z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej od dnia 7 lutego 2019 r. od najwyższej ustawowo dopuszczalnej podstawy wymiaru. W ramach wykonywania tej działalności od lutego 2019 r. wnioskodawczyni wprowadziła wszystkie swoje produkty na stronę internetową sklepu prowadzonego na portalu (...) i kontynuowała regularne opłacanie abonamentu (...) dotyczącego umieszczania zdjęć na aukcjach internetowych (...). Rozpoczęła także pracę nad tzw. tablicą manipulacyjną dla dzieci. W lutym i marcu 2019 r. dokonała pojedynczych sprzedaży, analogicznie jak na początku swojej działalności. Z tytułu tych sprzedaży uzyskała przychód w lutym 2019 r. – 114 zł, a w marcu 2019 r. łącznie 197 zł. W lutym 2019 roku sprzedaż była dokonywana poprzez portal (...), jedynie jedna bądź dwie sprzedaże nastąpiły bezpośrednio osobom z bliskiego otoczenia. Osobie tej wówczas ubezpieczona nie wysyłała niczego kurierem. Wśród kupujących byli także znajomi wnioskodawczyni, w tym P. W., która była jedną z pierwszych osób kupujących w jej sklepie. Zdarzały się też sprzedaże z odbiorem osobistym. W lutym 2019 r. wnioskodawczyni sprzedawała rzeczy, które miała w magazynie, a wyprodukowała je w okresie wcześniejszym. Aukcje na Allegro zostały aktywowane po dniu 20 lutego 2019 r. Wnioskodawczyni dysponowała firmowym rachunkiem bankowym. Nie przyjmowała gotówki oprócz środków pieniężnych z targów. Wnioskodawczyni wykupiła nową domenę internetową (...) na serwerze nazwa.pl. W dniu 25 marca 2019 r. uczestniczyła w szkoleniu z promocji stron internetowych G. A. prowadzonym przez (...) Agencję (...). Wnioskodawczyni opłacała także usługę obsługi księgowej przez Biuro (...) oraz usługi telekomunikacyjne. (faktury VAT k. 38 - 40, certyfikat uczestnictwa k. 30 akt ZUS, k. 30, wydruk strony internetowej z Portalu (...) k. 12 – 19, formularz (...) k. 69 – 69 verte, lista operacji bankowych k. 78 – 82, faktura VAT k. 85, k. 92, wydruk z podatkowej księgi przychodów i rozchodów za 2019 r. k. 142 – 144, wydruk transakcji z portalu (...) k. 529 – 556 verte, dowód nadania przesyłki k. 527, zeznania wnioskodawczyni 00:02:37, płyta CD k. 64, 00:02:19 w zw. z 00:14:51, płyta CD k. 525)

Od dnia 26 lutego 2019 r. do 11 marca 2019 r. oraz w dniu 25 marca 2019 r. wnioskodawczyni stała się niezdolna do pracy z powodu sprawowania opieki nad chorymi dziećmi. W połowie marca 2019 r. M. Ł. odbyła wizytę u lekarza psychiatry ze względu na załamanie nerwowe. Podczas tej wizyty zostały jej przepisane leki, zlecono jej także psychoterapię oraz udzielono zwolnienia lekarskiego. W okresie od 29 marca 2019 r. do 22 lipca 2019 r. ubezpieczona stała się niezdolna do pracy z powodu choroby. Do chwili obecnej ubezpieczona korzysta z terapii psychologicznej, którą rozpoczęła w dniu 23 marca 2019 r. oraz zażywa leki. (zeznania wnioskodawczyni 00:02:37, płyta CD k. 64, 00:02:19 w zw. z 00:14:51, płyta CD k. 525, zaświadczenie k. 56, zestawienie okresów niezdolności k. 57, dokumentacja medyczna z (...) k. 95 – 108, k. 165 – 172, historia choroby z Poradni Pediatricznej Renoma k. 152 – 158, historia choroby z Centrum Medycznego (...) k. 286 verte – 287 verte, oświadczenie k. 612)

Po zakończeniu zwolnienia lekarskiego ubezpieczona nadal prowadziła pozarolniczą działalność gospodarczą. Składała zamówienia na wykonanie produktów przeznaczonych dla dzieci. We wrześniu i październiku 2019 r. w ramach prowadzenia działalności gospodarczej wykonała projekty poduszek oraz opakowań na pieluchy dla dzieci. W marcu 2020 r. zawiesiła prowadzenie tej działalności i wyrejestrowała się z ubezpieczeń z uwagi na konieczność stałej opieki nad dziećmi. (zeznania wnioskodawczyni 00:02:37, płyta CD k. 64, 00:02:19 w zw. z 00:14:51, płyta CD k. 525, zamówienia k. 54 – 55, wydruk transakcji z portalu (...) k. 529 – 556 verte)

Podczas pierwszego zwolnienia lekarskiego w związku z ciążą Zakład Ubezpieczeń Społecznych przeprowadził kontrolę w firmie wnioskodawczyni. Kontrola ta zakończyła się pozytywnie i wnioskodawczyni uzyskała prawo do zasiłku chorobowego. Podczas drugiego urlopu macierzyńskiego również przeprowadzono kontrolę, która także nie wykazała żadnych nieprawidłowości. (zeznania wnioskodawczyni 00:02:37, płyta CD k. 64 w zw. z)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie, w szczególności o dokumenty zawarte w aktach sprawy oraz w załączonych do akt sprawy aktach ZUS z przebiegu kontroli w firmie (...).

Sąd przypisał przymiot wiarygodności zeznaniom wnioskodawczyni na okoliczność faktycznego prowadzenia przez nią pozarolniczej działalności gospodarczej od dnia 7 lutego 2019 r., gdyż znajdują one oparcie w zebranych w sprawie materiale dowodowym. Wnioskodawczyni przedłożyła bowiem ze spornego okresu dokumenty w postaci w szczególności: faktur VAT i listy operacji bankowych dotyczących min. opłacania usług księgowych, telekomunikacyjnych, czy też zakupu nowej domeny internetowej a także dokumentów takich jak: certyfikat uczestnictwa w szkoleniu, wydruk oferty sklepu ubezpieczonej ze strony internetowej prowadzonej na Portalu (...), nadto wydruku z podatkowej księgi przychodów i rozchodów za 2019 r., wydruku transakcji z portalu (...) oraz dowodu nadania przesyłki.

Powyższe dowody bezsprzecznie potwierdzają faktyczne prowadzenie przez ubezpieczoną działalność gospodarczej od dnia 7 lutego 2019 r. oraz nie zostały zasadnie podważone w toku procesu przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, który na uzasadnienie swojej wersji nie przedstawił żadnych wiarygodnych dowodów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego i poczynionych na jego podstawie ustaleń faktycznych, odwołanie wnioskodawczyni M. Ł. jest zasadne.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt. 5 i art. 12 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 r. (tekst jednolity Dz. U. z 2020 r., poz. 266 ze zmianami) osoby fizyczne prowadzące pozarolniczą działalność na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu.

W myśl art. 8 ust. 6 pkt. 1 ustawy systemowej za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych.

Okres podlegania obowiązkowi ubezpieczeń określa przepis art. 13 pkt. 4 cytowanego aktu prawnego zgodnie, z którym osoby prowadzące pozarolniczą działalność obowiązkowo podlegają ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Należy wskazać, że w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 1292 ze zm.) istotą działalności gospodarczej jest jej prowadzenie w sposób zorganizowany, zarobkowy we własnym imieniu i w sposób ciągły.

Czasowe granice prowadzenia działalności gospodarczej oraz podlegania z tego tytułu obowiązkowi ubezpieczenia społecznego wyznacza wpis do ewidencji działalności gospodarczej. Istnienie wpisu do ewidencji wprawdzie nie przesądza o faktycznym prowadzeniu działalności gospodarczej, jednakże wpis ten prowadzi do domniemania prawnego, według którego osoba wpisana do ewidencji, która nie zgłosiła zawiadomienia o zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej, jest traktowana jako prowadząca taką działalność. Domniemanie to może być obalone w drodze przeprowadzenia przeciwdowodu, który obciąża stronę twierdzącą o faktach przeciwnych twierdzeniom

wynikającym z domniemania. Do sfery ustaleń faktycznych należy czy działalność gospodarcza rzeczywiście jest wykonywana, czy też zaprzestano jej prowadzenia, co powoduje wyłączenie z obowiązku ubezpieczenia. Obowiązek ubezpieczenia osoby prowadzącej pozarolniczą działalność - w tym działalność gospodarczą - wynika, bowiem z faktycznego prowadzenia tej działalności.

Działalność ta nie może mieć charakteru przypadkowego, okazjonalnego. W świetle poglądu ugruntowanego w judykaturze, który Sąd w niniejszej sprawie w pełni podziela: prowadzenie działalności gospodarczej polega nie tylko na faktycznym wykonywaniu zleconej pracy, ale także na stworzeniu odpowiednich warunków do jej wykonywania: poszukiwaniu zleceniodawców, organizowaniu przyszłych prac, oczekiwaniu na zamówienie. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 17 lipca 2003 r., II UK 111/03, Monitor Prawa Pracy 2004 nr 7; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2006 r., I UK 289/05, opubl: OSNAPiUS rok 2007, Nr 11-12, poz. 168)

Wykonywanie działalności gospodarczej obejmuje nie tylko faktyczne wykonywanie w celu zarobkowym czynności należących do zakresu tej działalności, lecz także czynności zmierzających do zaistnienia takich czynności gospodarczych (czynności przygotowawcze), np. poszukiwanie klientów, zamieszczanie ogłoszeń w prasie, posiadaniu lokalu i narzędzi służących do jej prowadzenia, załatwianie spraw urzędowych. Wszystkie te czynności pozostają w ścisłym związku z działalnością usługową, zmierzają bowiem do stworzenia właściwych warunków do jej wykonywania, a w rezultacie podjęcia czynności zmierzających bezpośrednio do rozpoczęcia prowadzenia działalności (vide wyrok SA w Białymstoku z dnia 5 marca 2018 r., III AUa 264/17, opubl. L.).

Prowadzenie tej działalności występuje zarówno w okresach faktycznego wykonywania usług, jak też w okresach wykonywania innych czynności związanych z działalnością - poszukiwanie nowych klientów, zamieszczanie ogłoszeń w prasie, załatwianie spraw urzędowych. Wszystkie te czynności pozostają w ścisłym związku z działalnością usługową prowadzoną przez wnioskodawcę, bowiem zmierzają do stworzenia właściwych warunków do jej wykonywania. Wnioskodawca sam dysponuje swoim czasem przeznaczonym na wykonywanie działalności, i może go wykorzystać na bezpośrednie świadczenie usług, na czynności pomocnicze, wreszcie może swój czas wykorzystać. (tak wyrok SA w Białymstoku z dnia 17 grudnia 2003 r., III AUa (...), opubl. L.)

Podkreślić w tym miejscu trzeba, że w orzecznictwie przyjęto także, iż zarobkowy charakter działalności gospodarczej jest spełniony nie tylko wtedy, gdy z działalności osoba ubezpieczona osiąga wymierne dochody, ale także wtedy, gdy tych dochodów się nie osiąga, co może być również długotrwałym zjawiskiem. Przesłanka zarobkowego charakteru działalności zostanie spełniona wtedy, gdy jej prowadzenie przynosi rzeczywisty zysk, ale również wówczas, gdy pomimo jego nieosiągnięcia, przedsiębiorca nastawiony był na uzyskanie dochodu (tak min. wyrok SA w L. z dnia 19 września 2017 r., III AUa 1315/16).

Nie jest konieczne faktyczne osiąganie dochodów z danej działalności. Przynoszenie strat przez daną działalność (zarówno przejściowo, jak i w dłuższych okresach) nie pozbawia jej statusu działalności gospodarczej. Należy bowiem liczyć się z możliwością nieuzyskania przychodu z prowadzonej działalności gospodarczej, czyli poniesienia straty. Tym samym o zarobkowym charakterze działalności gospodarczej nie decyduje faktyczne osiągnięcie zysku, lecz zamiar jego osiągnięcia (cel). (vide wyrok SA w Łodzi z dnia 22 lutego 2017 r., III AUa 350/16)

W myśl art. 58 k.c. czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzi odpowiednie przepisy ustawy; nieważna jest czynność prawna sprzeczna z zasadami współżycia społecznego.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że samo zawarcie umowy o pracę czy też podjęcie działalności gospodarczej nawet w okresie ciąży, nawet gdyby głównym motywem było uzyskanie zasiłku macierzyńskiego nie jest naganne, ani tym bardziej sprzeczne z prawem (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia z dnia 6 lutego 2006r., III UK 156/05, LEX nr 272549, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 sierpnia 2005r., II UK 320/04, OSNP 2006/7-8/122).

Ocena ta dotyczy również prowadzenia działalności gospodarczej. Przebywanie przez ubezpieczoną na zasiłku macierzyńskim nie może być uznana za przeszkodę do skutecznego rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej, zwłaszcza jeśli działalność ta nie wymagała wysiłku fizycznego oraz pozwala na ustalenie elastycznych godzin wykonywania usług, a nawet świadczenie pracy we własnym domu. Nawet samo rozpoczęcie i kontynuowanie prowadzenia działalności gospodarczej w okresie ciąży, nie jest w żadnym zakresie sprzeczne z prawem (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 13 marca 2013r., III AUa 1542/12, LEX nr 1311944).

W świetle całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego nie można uznać, iż faktyczne prowadzenie przez wnioskodawczynię od dnia 7 lutego 2020 r. działalności gospodarczej sprzeczne było z zasadami współżycia społecznego.

Przekładając powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy wskazać bowiem należy, że wnioskodawczyni M. Ł. wykazała, że od dnia 7 lutego 2019 r. faktycznie w sposób ciągły prowadziła pozarolniczą działalność gospodarczą.

Materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie wykazał, że po zakończeniu urlopu macierzyńskiego, tj. od dnia 7 lutego 2019 r. wnioskodawczyni w ramach pozarolniczej działalności gospodarczej wprowadziła wszystkie swoje produkty na stronę internetową sklepu prowadzonego na portalu (...) i kontynuowała regularne opłacanie abonamentu (...) dotyczącego umieszczania zdjęć na aukcjach internetowych (...), rozpoczęła także pracę nad tzw. tablicą manipulacyjną dla dzieci, w lutym i marcu 2019 r. dokonała pojedynczych sprzedaży, z tytułu których uzyskała przychód, przy czym jedynie jedna bądź dwie sprzedaże nastąpiły bezpośrednio osobom z bliskiego otoczenia.

Postępowanie dowodowe wykazało także, że w lutym 2019 r. wnioskodawczyni sprzedawała rzeczy, które miała w magazynie, a wyprodukowała je wcześniej, aukcje na Allegro były aktywowane po dniu 20 lutego 2019 r. oraz że wnioskodawczyni dysponowała firmowym rachunkiem bankowym, wykupiła także nową domenę internetową (...) na serwerze nazwa.pl, w dniu 25 marca 2019 r. uczestniczyła w szkoleniu z promocji stron internetowych G. A. prowadzonym przez (...) Agencję (...). Wnioskodawczyni opłacała także usługę obsługi księgowej przez Biuro (...) oraz usługi telekomunikacyjne.

Także po zakończeniu zwolnienia lekarskiego, tj. od lipca 2019 r. – jak wynika z materiału dowodowego – ubezpieczona nadal prowadziła pozarolniczą działalność gospodarczą, składała zamówienia na wykonanie produktów przeznaczonych dla dzieci, zaś we wrześniu i październiku 2019 r. wykonała projekty poduszek oraz opakowań na pieluchy dla dzieci.

Na wskazane okoliczności wnioskodawczyni przedstawiła szereg dokumentów w postaci w szczególności: faktur VAT, listy operacji bankowych, certyfikatu uczestnictwa w szkoleniu, wydruku oferty sklepu ubezpieczonej ze strony internetowej prowadzonej na Portalu (...), wydruku z podatkowej księgi przychodów i rozchodów za 2019 r., wydruku transakcji z portalu (...) oraz dowodu nadania przesyłki, a ponadto zostało to potwierdzone zeznaniami M. Ł., nie zakwestionowanymi zasadnie przez ZUS oraz wypisem z (...). Firma ubezpieczonej odnotowywała przychody. Ubezpieczona naliczała i odprowadzała składki z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej od najwyższej ustawowo dopuszczalnej podstawy wymiaru.

Powyższe wskazuje w sposób nie budzący wątpliwości, że prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej było przez odwołującą faktycznie wykonywane, w sposób ciągły. Nie sposób jej zatem zarzucić naruszenia zasad współżycia społecznego.

Wnioskodawczyni ponownie rozpoczęła faktycznie prowadzenie działalności gospodarczej, kiedy stan zarówno jej zdrowia jak i jej dzieci był dobry i nie miała świadomości, iż będzie wymagała zwolnienia lekarskiego z przyczyn psychiatrycznych oraz psychoterapii. Nadto także choroby swoich dzieci nie mogła ona przewidzieć.

W świetle wskazanych okoliczności przyjąć należy, zgodnie z twierdzeniem ubezpieczonej, że od dnia 7 lutego 2019 r. rzeczywiście wykonywała ona pozarolniczą działalność gospodarczą, co wywołuje skutki także w zakresie świadczeń z ubezpieczenia społecznego wynikających z obowiązku ubezpieczenia. Tym samym z uwagi na

powyższe wnioskodawczyni podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, to jest emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu jej prowadzenia.

W myśl art. 14 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych objęcie dobrowolnie ubezpieczeniami emerytalnym, rentowymi i chorobowym następuje od dnia wskazanego we wniosku o objęcie tymi ubezpieczeniami, nie wcześniej jednak niż od dnia, w którym wniosek został zgłoszony, z zastrzeżeniem ust. 1a.

W myśl art. 18 ust. 8 przytoczonej ustawy podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 na dany rok kalendarzowy.

Według art. 19 ust. 1. ustawy systemowej roczna podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe osób, o których mowa w art. 6 i 7, w danym roku kalendarzowym nie może być wyższa od kwoty odpowiadającej trzydziestokrotności prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej na dany rok kalendarzowy, określonego w ustawie budżetowej, ustawie o prowizorium budżetowym lub ich projektach, jeżeli odpowiednie ustawy nie zostały uchwalone - z zastrzeżeniem ust. 2 i 9.

W świetle art. 20 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenia rentowe, z zastrzeżeniem ust. 2 i ust. 3 (tj. przy ustalaniu podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe nie stosuje się ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1., a podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe osób, które ubezpieczeniu chorobowemu podlegają dobrowolnie, nie może przekraczać miesięcznie 250% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 19 ust. 10. Według art. 19 ust.10 Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" do końca poprzedniego roku kalendarzowego, w drodze obwieszczenia, kwotę ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składki, o której mowa w ust. 1, oraz przyjętą do jej ustalenia kwotę prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia.

W niniejszej sprawie odwołująca się – M. Ł. faktycznie prowadziła działalność gospodarczą, w tym także od dnia 7 lutego 2019 r., co stanowiło stosowny tytuł do podlegania ubezpieczeniom społecznym.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie jest zaś uprawniony do kwestionowania kwoty zadeklarowanej przez osobę prowadzącą pozarolniczą działalność jako podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, jeżeli mieści się ona w granicach określonych ustawą z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.).(por. uchwała SN z 21.04.2010 r., OSNP 2010/21-22/267, LEX nr 575822)

Zadeklarowana zaś przez ubezpieczoną kwota jako podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne od 7 lutego 2019 r. mieści się w granicach określonych ustawą z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy w Łodzi, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800 t.j. z późn. zm).

K.B